



Det første bygget på Motorsenteret i Hvervenbukta









Skrevet av: Jan Erik Østeraas

Starten slik jeg husker den -

Ungdomsnemda i Oslo kommune hadde startet opp Hammersborg fritidsklubb i begynnelsen av 50 åra. Motorungdommen falt utenfor denne aktiviteten.

De første samlingsstedene for motorungdommen i Oslo var Skjæret (Kontraskjæret), Trekanten (Musikkpaviljongen ved Nationaltheatret) og Youngstorget. Her var det gutta med motorsykkel satte hverandre stevne på kveldstid. Jentene ble naturlig trukket dit også. Kjøreturen gikk som regel til Hjulet eller Tyrigrava på Mosseveien. Kaféen på Gjelleråsen og Trollvannstua var og populære. Her ble det drukket kaffe eller Coca Cola før turen gikk tilbake til byen.

I 1958 begynte en del av Ungdomsnemda, som bl.a. besto av Asbjørn Tenmann, politiinspektør Thorleif Karlsen (Trafikk og Musikk), Ole S. Kristoffersen fra MA og Boris Hansen fra Politiet, å samle motorungdommen. Først og fremst Ole S. Kristoffersen, ”Stoffer”, (Han hadde tatt et års permisjon fra jobben i Motorførernes Avholdsforbund) og Boris Hansen, en institusjon i seg selv, fra Oslo Politi. De oppsøkte miljøet på Skjæret, Trekanten og Youngstorget og inviterte dem til klubbkvelder i stedet for å kjøre rundt i byen å forstyrre ”vanlige folk”. Det ble sågar laget en film om motorungdommen i Oslo som gikk som forfilm på kinoene. Den heter ”Fartsfeber”. To av rollene ble tolket av Bjørn Sagen og Knut A. Sundby som vanket på ”Skjæret”.

Høsten 1958 og utover i 1959 og 1960 ble det holdt samlinger en gang i uka i Heimeværnshuset på Makrellbekken, med trafikkfilmer, foredrag om trafikkfarer og selskapsleker. Det ble valgt en ”Styringsgruppe” blant medlemmene som ga klubben navnet Osloungdommens Motorsenter – OMS. Emblem ble tegnet av Per Antonsen.

Det ble også bestemt at medlemskontingenten skulle være kr. 5,- pr år. Jula 1960 ble det også arrangert julebord med stor oppslutning.

På høsten 1959 gikk det rykter om at kommunen ville stille et område til disposisjon for et motorsenter. Ryktene sa at det var innafor Se-Opp, antagelig der Grønmo fyllplass kom etter hvert. Dette ble som kjent ikke realisert.

Våren 1960 kom det signaler om at Hvervenbukta var stedet. Da startet så smått arbeidet med veien opp fra Mosseveien - Blodveien - som den ble døpt. (Vedtaket i Oslo Formannskap ble gjort 22. Juni.) Nederst ved Mosseveien var det løs leire som de første sank ned i til livet. Spett, hakker og slegger ble skaffet til veie. Stein ble brutt ut av fjellet på siden av veien og fylt i. Topplaget ble pukket for hånd. Veien er altså håndlaget helt opp. Knut Brattvoll døyte veien til Blodveien siden det ble noen blodige hender under arbeidet. Lederen for dugnaden var Stoffer. Boris Hansen besøkte også anleggsplassen med politisykkelen og ble servert kaffe og vafler av jentene som lagde verdens beste dugnadsvafler. Til gjengjeld fortalte han morsomme historier.

Samtidig med arbeidet på veien ble det revet to Tyskerbrakker som skulle fraktes ut og gjenbrukes til verksted og møtelokale. Den ene brakka sto på Sogns-vann der Idrettshøyskolen ligger i dag, den andre på Lambertseter der Symra kino ble bygget.

Flere av medlemmene var aktive motor-cross kjørere. Et par kjørte også trial. Derfor var det viktig å lage en løype i området som kunne brukes til kjøring/trening. Dette ble gjort parallelt med veibyging og riving av brakker.

Motorsenteret åpnet 10. Oktober 1963 som landets første motorsenter. Motorungdommen hadde selv bidratt med 50 000 dugnadstimer.





Thor Bettum pukker stein